

בא וראה, מיד כשנולד אדם, נותנים לו נפש של בהמה מצד הטהרה מאלו שנקראו אופני קדש. זכה יותר - נותנים לו רוח מצד החיות שהן חיות הקדש. זכה יותר - נותנים לו נשמה מהצד של הפסא, ושלישת אלו הם: אמה ועבד ושפחה של בת המלך.

זכה יותר - נותנים לו נפש בדרך של אצילות מהצד של בת יחידה, והיא נקראת בת מלך. זכה יותר - נותנים לו רוח של אצילות מן הצד של העמוד האמצעי, ונקרא בן לקדוש ברוך הוא, זהו שכתוב (דברים ט) בנים אתם לה' אלהיכם. זכה יותר - נותנים לו נשמה מצד האב והאם. זהו שכתוב (בראשית ב) ויפח באפיו נשמת חיים. מי החיים? אלו הם י"ה, ועליהם נאמר (תהלים ק) כל הנשמה תהלל יה. ונשלם בו יהו"ה.

זכה יותר - נותנים לו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שהוא אדם בדרך של אצילות למעלה, ונקרא בדיוקן של אדונו, ועליו נאמר (בראשית א) וירדו בדגת הים. זהו השלטון בכל הרקיעים ובכל אופנים ושרפים וחיות ובכל העבאות והפחות שלמעלה ולמטה. ומשום זה, כשאדם זוכה בנפש מהצד של בת יחידה, נאמר בה לא תצא פצאת העבדים.

ובאבד רשעים רנ"ה, הוא הנ"ר, שהוא נהר יצא מעדן. ומה הוא? מצוות עשה ומצוות לא תעשה כחשבון נה"ר, והוא הנ"ר המאיר לכל אדם, ועל זה ובאבד רשעים רנ"ה. ובאותו זמן שהטחול אינו שוחק, ימלא שחוק פינו ולשוננו רנ"ה. ודאי ואז לא יכבה בלילה נר"ה, משום שטעמה פי טוב סחרה.

ובאותו זמן מתקנת ירושלים,

תא חזי בר נש מיד דאתיליד יהבין ליה נפשא דבעירא מסטרא דדכיו, מאלין דאתקריאו אופני קדש. זכה יתיר יהבין ליה רוחא מסטרא דחיון דאנון חיות הקדש. זכה יתיר יהבין ליה נשמתא מסטרא דפורסייא ותלת אלין אנון אמה ועבד ושפחה דברתא דמלכא.

זכה יתיר יהבין ליה נפשא בארח אצילות מסטרא דבת יחידה, ואתקריאת איהי בת מלך. זכה יתיר יהבין ליה רוחא דאצילות מסטרא דעמודא דאמצעייתא ואתקרי בן לקודשא בריהו הוא הדא הוא דכתיב (דברים יא) בנים אתם לה' אלהיכם. זכה יתיר יהבין ליה נשמתא מסטרא דאבא ואמא, הדא הוא דכתיב (בראשית ב) ויפח באפיו נשמת חיים. מאן חיים. אלין אנון י"ה ועליהו אתמר (תהלים ק) כל הנשמה תהלל יה. ואשתלים ביה יהו"ה.

זכה יתיר יהבין ליה יו"ד ה"א וא"ו ה"א דאיהו אדם בארח אצילות לעלא ואקרי בדיוקנא דמארה. ועלה אתמר (בראשית א כח) וירדו בדגת הים. האי איהו שלטנותא בכל רקיעין ובכל אופנים ושרפים וחיון ובכל חילין ותוקפין דלעלא ותתא. ובגין דא פד בר נש זכי בנפש מסטרא דבת יחידה, אתמר בה לא תצא פצאת העבדים.

ובאבד רשעים רנ"ה. (משלי יא) איהו הנ"ר איהו נהר יצא מעדן. ומאי ניהו מצות עשה ומצות לא תעשה כחשבון נה"ר, ואיהו הנ"ר המאיר לכל אדם. ועל דא ובאבד רשעים רנ"ה. ובההוא זמנא דהטחול אינו שוחק (תהלים קכד ב) אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנ"ה. ודאי ואז לא יכבה בלילה נר"ה, בגין דטעמה פי טוב סחרה.

ובבההוא זמנא מתתקנא ירושלים דאיהי לבא,